

Ватопедска грамота отъ Асѣня II
отъ 1230 г.

Дадена отъ Иванъ Асѣня II на Ватопедския манастиръ въ Св.-гора за владение на сѣрското село Семалто. Пази се въ Ватопедъ. Издаде я проф. М. Ласкарисъ въ хубавата си монография: Ватопедската грамота на царъ Иванъ Асѣня II. София 1930. Писана е на листъ бомбицина, 33.3×24.4 см., залепена на ленено платно. Слабо запазена. Писмото е срѣденъ уставъ съ скорописни елементи. Черно-ръждиво мастило. Подписътъ на царя е едъръ уставъ, съ червено мастило. Отъ датата е запазенъ само месецътъ (априлий), безъ годината. Като се има предъ видъ срѣдновѣковниятъ обичай да се подновяватъ стари или издаватъ нови грамоти скоро следъ смѣна на царе или при преминаване на областитъ отъ една власть въ друга, можемъ да приемемъ съ проф. Ласкариса, че Ватопедската грамота е била издадена скоро следъ Клокотнишката битка (1230 г.), презъ априлий 1230 г.

При транскрипцията на фотографската снимка на грамотата, ония отъ буквитъ **ѣ**, **ы**, които иматъ по-голѣма или срѣдна човка, предавамъ съ **ѣ**, **ы**, а не съ **ь**, **и**. Съ остри скоби [] сж оградени вѣроятнитъ възстановления на покварения текстъ, а съ джговидни скоби () — положителнитъ.

(† Бл҃г)ѡнзѡл(н цр҃ м)н дарѡват[н стѡмѣ мѡнастирю прѣ]стыж Бр҃цы еж(е въ С)тѣн горѣ нарицаемы[ж Ватопедскыж с]елѡ нарицаемѡе : Семалтѡ лежжѣе (в)ъ стра[нѣ Сѣрстѣн ѣѡ] се селѡ съ людми н съ всѣми мѣ правниами н ста[сн н прилежаннемъ н прне]ытѡ(м)ъ . да дрѣжытъ н ѡбладает(ѣ) у[ѣстныи т]ѡ(н) м(ѡна)стирѣ . властнѣ самѡвластнѡж (н) н(е)ѡ(е)м(нож д)ѡндеже жыветъ цр҃ ми . а практири цр҃ ми пос[ылаемые пѡ всѣ] врѣмена въсприемати дани . н съврш(н)ти всѣу(с)кыѣ рѣ(ѡты) цр҃ ми . еже сжѣ . севасти . дѣкы . катепаи . десаткаре . [пса?]ре . апѡкриситре . апѡдѡхатѡри . н нни прѡѡни ѡ (мал)ыхъ д(а)ж(е) н д(ѡ) великыхъ . никѡже такѡвыхъ да нматъ ѡбласти . вѣстн бѣхмѣ ни ногы пѡставити . въ метѡхне стѡ мѡнастирѣ тѡгѡ . ни писати . ни дани взати . ни кѡмѡ(д)ъ . ни мнѣтѣж . ни апѡдѡхнѣж . ни вниѡ ни хлѣбъ . ни зѡбъ . ни дес(атъкѣ то ни е)нигарепсат(н людн)